

Marți, 20 mai 2008

41. solicită Comisiei să consulte Parlamentul și statele membre cu privire la evaluarea acestor studii;

*
* *

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Progresele înregistrate în UE în materie de egalitate de șanse și luptă împotriva discriminării (transpunerea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE)

P6_TA(2008)0212

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2008 privind progresele înregistrate în UE în materie de egalitate de șanse și luptă împotriva discriminării (transpunerea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind nediscriminarea și egalitatea de șanse pentru toți — o strategie cadru (COM(2005)0224),
- având în vedere articolul 13 din Tratatul CE,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind aplicarea Directivei 2000/43/CE din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (COM(2006)0643),
- având în vedere raportul Comisiei din iulie 2007 privind Elaborarea legislației împotriva discriminării în Europa: O comparație între cele 25 de state membre,
- având în vedere rapoartele naționale privind implementarea legislației antidiscriminare și rapoartele tematice elaborate de rețeaua europeană de experți juridici în domeniul antidiscriminării în vederea susținerii activității sale inițiată de Comisie pentru a oferi informații independente și consultanță cu privire la evoluțiile relevante din statele membre;
- având în vedere Convenția internațională a ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap,
- având în vedere Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și protocolul nr. 12 anexat acesteia,
- având în vedere sondajul special Eurobarometru al Comisiei din ianuarie 2007 privind discriminarea în Uniunea Europeană,

⁽¹⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽²⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

Mărti, 20 mai 2008

- având în vedere că anul 2007 a fost desemnat Anul european al egalității de șanse pentru toți, iar 2008, Anul european al dialogului intercultural,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0159/2008),
- A. întrucât articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că Uniunea Europeană se bazează pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale statului de drept, principii care sunt comune tuturor statelor membre și întrucât este important ca declarațiile politice cu privire la lupta împotriva discriminării să fie însoțite de evoluții progresive și de implementarea deplină și corectă a legislației, mai ales în ceea ce privește directivele care interzic discriminarea și proiectele care promovează egalitatea;
- B. întrucât articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede, de asemenea, că Uniunea Europeană respectă drepturile fundamentale garantate de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar promovarea egalității și nediscriminării, în temeiul articolului 13 al tratatului CE, trebuie să fie o prioritate a instrumentelor și politicilor Uniunii Europene;
- C. întrucât ocuparea unui loc de muncă este una dintre condițiile de bază ale integrării sociale, iar nivelul șomajului în rândul multor categorii, mai ales în rândul femeilor, migranților, persoanelor cu handicap, minorităților etnice, a celor tineri și a celor în vârstă, este în continuare, în mod inacceptabil, foarte ridicat, întrucât nivelul șomajului în rândul persoanelor care suferă de discriminări multiple este și mai ridicat;
- D. întrucât dreptul comunitar nu acoperă în momentul de față discriminarea în majoritatea arilor de competență comunitare și întrucât Directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE oferă grade diferite de protecție, creând discrepanțe între nivelurile de protecție împotriva discriminării, ceea ce afectează ocuparea forței de muncă;
- E. întrucât studiul comparativ realizat de Comisie privind elaborarea legislației împotriva discriminării în Europa confirmă faptul că, la nivelul statelor membre, există o legislație neunitară, asigurând diferite moduri de protecție împotriva discriminării și care reflectă absența unei metode comune de implementare, ceea ce a condus la o lipsă de coerență în implementarea directivelor și la o situație în care oamenii nu își cunosc suficient drepturile;
- F. întrucât aplicarea neunitară în statele membre a politicilor împotriva discriminării contribuie la lipsa unei implementări practice a directivelor comunitare care interzic discriminarea, după cum a fost reliefat în rapoarte precum cel al Grupului european de experți în combaterea discriminării bazate pe orientare sexuală, intitulat „Combaterea discriminării bazate pe orientarea sexuală la angajare: legislația în cincisprezece state membre”;
- G. întrucât în rezoluția sa din 5 decembrie 2007 privind continuarea acțiunilor întreprinse pe parcursul Anului european al egalității de șanse pentru toți (2007) ⁽¹⁾, Consiliul a invitat statele membre și Comisia, în concordanță cu competențele lor, să sprijine și să consolideze integrarea aspectelor legate de dizabilități în toate politicile relevante;
- H. întrucât Comisia a declanșat în mod corect procedurile împotriva câtorva state membre și trebuie să continue să facă acest lucru atunci când este necesar,
1. invită statele membre să acorde atenția cuvenită, în practica lor legislativă, diferitelor motive pe care poate fi bazată discriminarea, motive menționate la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
 2. reamintește că Directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE prevăd cerințe minime și trebuie să constituie baza pe care se construiește o politică comunitară antidiscriminare mai cuprinzătoare;

⁽¹⁾ JO C 308, 19.12.2007, p. 1.

Marți, 20 mai 2008

3. își exprimă îngrijorarea cu privire la problemele apărute în procesul de transpunere și implementare a Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE în unele state membre, precum și la lipsa de informații pentru cetățenii UE cu privire la posibilele soluții în cazurile de discriminare;
4. regretă faptul că Directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE nu se referă la diferențele de tratament de natură discriminatorie bazate pe criterii fizice, cum ar fi înălțimea sau culoarea pielii, în special în ceea ce privește accesul la locuri de muncă ce nu presupun o legătură directă între acele caracteristici fizice și calitățile necesare desfășurării activităților respective;
5. solicită statelor membre să garanteze că, după transpunerea tuturor prevederilor lor, Directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE vor fi transpuse integral, corect și eficient și implementate adecvat, și că, în conformitate cu prevederile lor, toate derogările sunt justificate în mod obiectiv;
6. invită autoritățile comunitare, naționale și locale competente să-și coordoneze mai bine eforturile de implementare; solicită o abordare unitară în combaterea discriminării care să includă și să țină seama simultan de toate formele de discriminare;
7. subliniază faptul că autoritățile locale au un rol esențial în promovarea egalității și în prevenirea discriminării prin politicile lor, prin oferta de servicii și prin intermediul practicilor de ocupare a forței de muncă;
8. solicită Comisiei să se angajeze că va examina foarte atent implementarea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE, precum și că va elabora interpretări și linii directoare pentru implementare acestora în vederea asigurării unei implementări integrale și corecte de către statele membre; solicită Comisiei mai ales să evalueze modul în care statele membre au interpretat derogările prevăzute la articolul 6 și articolul 8 atunci când au transpus Directiva 2000/78/CE în legislația națională; reamintește că implementarea ambelor directive presupune o serie de mecanisme și de strategii care includ respectarea prevederilor, angajarea proactivă, punerea în aplicare, precum și un schimb eficient de cele mai bune practici;
9. solicită ca sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării dispozițiilor naționale, adoptate în temeiul transpunerii Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE, să fie eficiente, proporționale și disuasive;
10. îndeamnă Comisia să monitorizeze atent transpunerea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE, precum și respectarea legislației rezultate în urma transpunerii, și să continue să facă presiuni asupra statelor membre, prin intermediul procedurilor de încălcare și neexecutare, pentru ca acestea să-și respecte obligațiile legale și să transpună integral și cât mai curând posibil directivele; consideră că este de datoria comisiei parlamentare competente să participe la monitorizarea continuă a modului în care statele membre își respectă obligațiile ce decurg din aceste directive;
11. reamintește Comisiei faptul că articolul 4 din Directiva 2000/78/CE prevede excepții numai în măsura în care acestea sunt într-adevăr necesare în mod obiectiv pentru exercitarea în bune condiții a activităților profesionale; invită Comisia să interpreteze în mod strict acest articol și să introducă o acțiune împotriva statelor membre în fața Curții de Justiție, în cazul în care acestea permit o definiție prea largă în legislația lor națională;
12. solicită o evaluare anuală a implementării în statele membre, ca parte a metodei deschise de comunicare și o reevaluare extinsă a implementării acestor acte legislative la fiecare cinci ani, ca parte a Agendei sociale; consideră că organismele naționale independente care se ocupă de nediscriminare, inclusiv rețeaua de experți juridici ai Comisiei și organizațiile neguvernamentale (ONG-uri), care reprezintă posibilele victime ale discriminării, ar trebui să fie implicate în această evaluare anuală și că trebuie adoptate măsuri concrete pentru a dezvolta capacitatea ONG-urilor de a oferi informații și ajutor victimelor și de a contribui constructiv la evaluarea anuală;
13. consideră că, datorită lipsei unei prevederi legale în Directiva 2000/78/CE, care să menționeze necesitatea unei definiții mai largi a dizabilităților, anumite categorii de persoane cu handicap au fost excluse din domeniul de aplicare al respectivei directive; invită așadar Comisia Europeană și statele membre să se pună de acord urgent asupra unor definiții mai largi ale dizabilităților pentru a facilita armonizarea legislației împotriva discriminării, care ar putea să pornească de la Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap;

Mărti, 20 mai 2008

14. consideră că lipsa prevederii unui termen limită de depunere a plângerilor în caz de discriminare a determinat, în unele state membre, fixarea de termene foarte strânse, ceea ce poate constitui o piedică pentru depunerea unor astfel de plângeri;
15. consideră că derogările din Directiva 2000/78/CE în ceea ce privește starea civilă au limitat protecția împotriva discriminării pe motiv de orientare sexuală, oferită de directivă;
16. îndeamnă statele membre să promoveze mai eficient aplicarea drepturilor cetățenilor în UE, în conformitate cu Directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE, și îndeamnă Comisia, statele membre, uniunile sindicale, patronatul precum și actorii guvernamentali și nonguvernamentali să depună toate eforturile în vederea popularizării drepturilor prevăzute în acele directive și să garanteze că victimele discriminării au acces la o întreagă gamă de măsuri de sprijin care să le permită exercitarea efectivă a drepturilor prevăzute în directive; constată că victima trebuie, adesea, să se confrunte singură cu autorul discriminării, fără să beneficieze de sprijin din partea vreunei autorități publice sau fără să aibă acces la consiliere juridică; îndeamnă statele membre să confere competențe sporite organismelor independente care oferă ajutor efectiv victimelor discriminării;
17. se declară preocupat de nivelul scăzut de cunoaștere a legislației împotriva discriminării de către cetățenii statelor membre și invită Comisia, statele membre, uniunile sindicale și patronatul să își intensifice eforturile pentru a îmbunătăți acel nivel de cunoaștere; amintește că directivele impun statelor membre obligația de a aduce la cunoștința publicului informațiile referitoare la dispozițiile relevante ale directivei, prin toate mijloacele corespunzătoare;
18. recomandă statelor membre să realizeze evaluări independente ale măsurilor preventive și compensatorii în materia discriminării, precum și a eficienței protecției împotriva victimizării și să garanteze că organizațiile statutare și non-statutare, care participă la prevenirea discriminării și care acordă ajutor victimelor discriminării, beneficiază de resursele necesare; recomandă, de asemenea, Comisiei să includă evaluări între omologi (peer review) în programele de monitorizare în curs de desfășurare;
19. recomandă statelor membre să atribuie în mod corespunzător resursele și competențele necesare organismelor naționale independente care promovează egalitatea, astfel încât acestea să-și îndeplinească rolul în mod eficient și independent, inclusiv să ofere consiliere de calitate privind toate formele de discriminare, precum și asistența necesară victimelor discriminării; încurajează statele membre să se asigure că organismele respective au competențe care acoperă toate formele de discriminare și invită Comisia să stabilească standarde prin care să monitorizeze și să asigure eficiența și independența acelor organisme;
20. recomandă Comisiei și statelor membre să atribuie resursele și competențele necesare ONG-urilor care reprezintă grupurile discriminate și care au un rol activ în informarea cetățenilor și în acordarea de consultanță juridică în materie de discriminare;
21. solicită statelor membre să colaboreze cu partenerii sociali în monitorizarea implementării corecte a legislației comunitare;
22. subliniază că statele membre trebuie, în toate cazurile, să garanteze că victimele discriminării beneficiază automat de asistență pe parcursul procedurilor juridice și, dacă este necesar, de finanțare din fondurile publice prin intermediul schemelor de asistență juridică;
23. solicită Comisiei să sprijine practic și efectiv adoptarea de măsuri de către statele membre prin programul Progress și prin Fondul Social European în vederea sprijinirii programelor care promovează egalitatea de șanse și eradicarea discriminării;
24. recomandă ca, în vederea unei protecții mai eficiente, statele membre să acorde competențele necesare asociațiilor, organizațiilor și altor entități legale, pentru ca acestea să se implice în procedurile juridice, inclusiv în numele sau în favoarea tuturor victimelor;

Marți, 20 mai 2008

25. îndeamnă guvernele statelor membre să garanteze egalitatea de tratament și de șanse în cadrul politicilor de angajare a forței de muncă și de integrare socială, și, mai ales, să rezolve problema barierelor importante pe care le pune discriminarea în practicile de recrutare;
26. recomandă ca statele membre să se asigure că asociațiile, organizațiile și celelalte entități cu personalitatea juridică au posibilitatea să se implice în orice procedură judiciară, în numele sau alături de victimă;
27. solicită statelor membre ca, în colaborare cu Agenția UE pentru Drepturile Fundamentale și cu Comisia, să colecteze, să realizeze și să publice statistici care să conțină date complete, exacte, comparabile, corecte și separate privind problema discriminării, în mod periodic, și să le publice într-o formă accesibilă publicului astfel încât să permită un schimb mai eficient de cele mai bune practici; subliniază necesitatea disponibilității unor fonduri suficiente pentru a realiza acest lucru și importanța elaborării de metode de colectare a datelor în conformitate cu legislația privind protecția datelor;
28. solicită stabilirea de planuri de acțiune naționale integrate care să vizeze combaterea tuturor formelor de discriminare;
29. salută interesul Comisiei în colectarea de date despre egalitate, inclusiv în publicarea de compendii europene pe baza acestor date; invită Comisia să studieze cu atenție diversele probleme și caracteristici juridice referitoare la colectarea de date și să formuleze propuneri de îmbunătățire a înregistrării cazurilor de discriminare, precum și standarde comune pentru colectarea de date; recomandă Comisiei să continue să ofere pregătire juridică pentru judecători, avocați, sindicate și ONG-uri pentru a consolida efectele pe termen lung ale directivelor și să facă mai multe cercetări și studii de evaluare a impactului legislației care transpune directivele;
30. salută interesul Comisiei față de chestiunea discriminării multiple, inclusiv lansarea unui studiu pe această temă; solicită Comisiei să adopte un concept echilibrat și comprehensiv de discriminare multiplă, să examineze și să furnizeze date cu privire la discriminarea multiplă și a infracțiunilor care au la bază această formă de discriminare, solicită Comisiei să includă în toate actele legislative adoptate în viitor, în temeiul articolului 13 din Tratatul CE, prevederi care combat explicit discriminarea multiplă și care pot fi invocate fie într-una, fie în mai multe forme de discriminare;
31. subliniază importanța conlucrării strânse între grupurile care combat discriminarea, atât la nivel european cât și nivel național, regional și local;
32. solicită statelor membre să-și revizuiască legislația națională și să ia în considerare abrogarea actelor care sunt incompatibile cu articolul 13 din Tratatul CE;
33. consideră că Directiva 2000/43/CE reprezintă piatra de temelie pe care se poate construi un cadru legal global împotriva discriminării pentru măsurile care vizează interzicerea discriminării pe motiv de rasă sau origine etnică; subliniază însă că trebuie examinate aspectele problematice care au fost identificate deja și dificultățile întâlnite de către statele membre în transpunerea efectivă și în implementarea dispozițiilor acelei directive;
34. subliniază că Comisia trebuie să elaboreze o definiție comună la nivelul UE, sau cel puțin, să depună eforturi în vederea obținerii unui consens, cu privire la sensul conceptului de acțiune pozitivă, înlăturând astfel neînțelegerile cauzate de sensul conceptului și de aplicarea lui în unele state membre, ținând seama mai ales de eficiența dovedită în combaterea cu succes a discriminării și în realizarea egalității în unele state membre;
35. constată intenția Comisiei de a propune, de acum înainte, o legislație care nu vizează interzicerea discriminării privind accesul la bunuri și servicii sub toate formele sale, ci numai sub anumite forme; îi reamintește Comisiei angajamentul său de a prezenta o directivă cuprinzătoare, care să acopere handicapul, vârsta, religia sau convingerile, precum și orientarea sexuală, în vederea completării pachetului legislativ anti-discriminare, în temeiul articolului 13 din Tratatul CE, propunere inclusă în programul de lucru pentru 2008; reiterează necesitatea politică, socială și legislativă de a desființa ierarhia în protecția față de diferitele

Marți, 20 mai 2008

motive care stau la baza discriminării; este ferm convins că nu are nicio logică să se condamne discriminarea într-un domeniu și să fie permisă în altul;

36. așteaptă cu interes elaborarea definiției comunitare a dizabilității, care va da posibilitatea persoanelor cu handicap de pe teritoriul întregii Uniuni Europene să se bucure de aceleași drepturi oriunde se află în Uniunea Europeană;

37. consideră, cu toate acestea, că orice nouă directivă destinată combaterii discriminării, în temeiul articolului 13 al Tratatului CE, va trebui să interzică toate formele de discriminare, inclusiv discriminarea directă și indirectă în toate domeniile menționate în Directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE, discriminarea prin asociere, precum și discriminarea ca urmare a percepției apartenenței, într-o mai mare sau mai mică măsură, la un grup favorizat, și discriminarea asociată hărțuirii; consideră că instigarea la discriminare ar trebui considerată tot discriminare și că refuzul nejustificat de a ajunge la un compromis ar trebui considerat tot o formă de discriminare; consideră că directivele trebuie să exprime clar faptul că nu există o ierarhie între diferitele forme de discriminare și că ele trebuie să fie combătute la fel de dur; insistă ca orice nou act legislativ propus să reflecte corespunzător toate particularitățile diferitelor motive de discriminare;

38. este ferm convins că aria concretă de acțiune a noii propuneri de directive privind combaterea discriminării în sensul articolului 13 al Tratatului CE, trebuie să fie cât mai largă și să acopere toate domeniile care sunt în competența Comunității precum și educația, educația de-a lungul vieții, protecția socială, inclusiv asigurările sociale, locuințele și serviciile de sănătate, imaginea grupurilor discriminate în mass-media și publicitate, accesul fizic la educație pentru persoanele cu dizabilități, telecomunicații, comunicații electronice, mijloace de transport și spații publice, avantajele sociale și accesul la bunuri și servicii care sunt accesibile tuturor; consideră, de asemenea, că noua directivă trebuie să extindă sfera de aplicare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind implementarea principiului egalității de tratament pentru bărbați și femei în ceea ce privește accesul la angajare, pregătire profesională și promovare, precum și condiții de muncă ⁽¹⁾, pentru a fi congruentă cu protecția împotriva discriminării față de alte grupuri;

39. este ferm convins că, în ceea ce privește combaterea discriminării, trebuie dezvoltată o abordare integratoare în sensibilizarea opiniei publice, începând de la programele din școli;

40. invită Comisia să analizeze în ce măsură viitoarele acte legislative bazate pe articolul 13 pot incorpora dispoziții suplimentare care să promoveze punerea în aplicare a principiilor nediscriminării și egalității, independent de plângerile făcute individual de victime; consideră că analiza respectivă trebuie să ia în discuție modul în care viitoarea legislație poate crea obligațiile de a introduce acțiunile pozitive și/sau obligațiile pozitive de a promova egalitatea și să coreleze obligațiile legate de nediscriminare și egalitate cu politica națională de achiziții publice;

41. consideră că diferențele de tratament bazate pe naționalitate sau limbă, care nici nu sunt justificate în mod obiectiv și rațional de un scop legitim și nici nu sunt realizate prin mijloace adecvate și necesare, pot constitui o discriminare indirectă, bazată pe motive precum originea rasială sau etnică, contrar Directivei 2000/43/CE;

42. consideră, în plus, că discriminarea trebuie percepută ca fiind contrară celor patru libertăți fundamentale — în mod special libertatea de circulație a persoanelor — și, ca atare, constituie un obstacol în calea funcționării pieței interne; invită Comisia să încurajeze statele membre să își revizuiască dispozițiile tranzitorii care reglementează accesul la piața muncii, pentru a elimina diferențierea între cetățenii europeni în această privință;

43. consideră că minoritățile comunitare, și în mod special cea romă, au nevoie de o protecție socială specifică, întrucât problemele legate de exploatare, discriminare și excludere, în ceea ce îi privește, au devenit și mai acute în urma extinderii recente a UE, în domeniile educației, sănătății, locuințelor, ocupării forței de muncă și al drepturilor femeii;

⁽¹⁾ JO L 39, 14.2.1976, p. 40.

Marți, 20 mai 2008

44. recomandă ca, în ceea ce privește accesul copiilor dezavantajați și al celor aparținând minorității rome la o educație de calitate, precum și clasificarea nejustificată a acestora drept copii cu handicap, să se acorde o atenție specială combaterii tuturor formelor de discriminare întâlnită în domeniul educației;
45. subliniază faptul că legislația este eficientă numai atunci când cetățenii își cunosc drepturile și au acces ușor la instanțele de judecată; așadar, este de părere că noua propunere de directivă privind combaterea discriminării, în temeiul articolului 13 al Tratatului CE, trebuie să conțină și soluții și modalități de aplicare și recomandă înființarea de către statele membre a unui sau a mai multor organisme independente și eficiente care să promoveze egalitatea de tratament și să combată diferitele forme de discriminare și care să aibă ca obiectiv acoperirea tuturor formelor de discriminare în temeiul articolului 13 și în toate domeniile acoperite de Directiva 76/207/CEE; este de părere că aceste organisme trebuie să aibă competențe și în ceea ce privește oferirea de consiliere independentă pentru victimele discriminării pentru a putea înainta plângeri împotriva vreunei discriminări, în realizarea de studii independente privind punerea în aplicare a actelor legislative privind nediscriminarea și elaborarea de recomandări privind orice chestiune relativă la discriminare;
46. solicită ca, în temeiul articolului 13 din Tratatul CE, toate actele legislative viitoare să includă obligația de a consulta și include ONG-urile, organismele specializate care promovează egalitatea și organizațiile naționale reprezentative în redactarea, transpunerea și monitorizarea implementării acestor prevederi legale;
47. consideră că noua directivă ar trebui să includă cerința ca statele membre să pună în aplicare abordarea integratoare a egalității în toate planificările, elaborările de politici și derulările de programe în domeniile acoperite de această directivă, că cei care oferă servicii trebuie să aibă o abordare organizată și sistematică a egalității și trebuie să facă modificările necesare și să ofere un tratament special pentru a se asigura că membrii grupurilor minoritare, care sunt tratați inegal, pot avea acces și pot beneficia de serviciile oferite;
48. observă cu îngrijorare că, în vreme ce 19 state membre au semnat protocolul nr. 12 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, doar cinci dintre acestea l-au ratificat;
49. solicită continuarea procesului de semnare, încheiere și ratificare a Convenției privind drepturile persoanelor cu handicap, inclusiv a protocolului opțional, și reamintește că, în urma ratificării Convenției de către Comunitate, orice propunere de act legislativ al Comunității în materie de nediscriminare trebuie să respecte în întregime cerințele impuse de convenție; reamintește Consiliului de solicitarea făcută Comisiei, cu prilejul conferinței ministeriale cu privire la handicap, din iunie 2007, de a lansa o strategie europeană în vederea implementării eficiente a convenției; solicită Comisiei ca, în acest cadru, să evalueze necesitatea modificării legislației secundare europene sau a adaptării politicilor relevante;
50. subliniază importanța implementării orizontale și a abordării integrate a clauzei non-discriminării în Tratatul de la Lisabona, după intrarea sa în vigoare, ceea ce angajează Uniunea Europeană în combaterea discriminării bazate pe sex, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în elaborarea și implementarea politicilor și activităților sale;
51. solicită Comisiei și statelor membre integrarea conceptelor de egalitate de șanse și de nediscriminare în Strategia de la Lisabona pentru creștere și ocuparea forței de muncă, a liniilor directoare pentru metoda deschisă de coordonare aplicată integrării sociale, a celor pentru programele de reformă națională și pentru reglementările privind fondurile structurale; invită, așadar, Comisia și statele membre să revizuiască liniile directoare integrate pentru creștere și locuri de muncă, mai ales liniile directoare pentru ocuparea forței de muncă, pentru a asigura și a îmbunătăți integrarea și vizibilitatea dimensiunii sociale în următorul ciclu al Strategiei de la Lisabona; subliniază faptul că, pentru a fi eficiente, politicile de egalitate și nediscriminare trebuie să fie strâns corelate cu politicile sociale, iar partenerii sociali să aibă un rol important;

Marți, 20 mai 2008

52. solicită Comisiei și statelor membre să elimine orice formă de discriminare bazată pe contractul de muncă, asigurându-le tuturor lucrătorilor egalitate de tratament, protecția sănătății și siguranței și dispoziții privind orele de lucru și de odihnă, libertatea de asociere și de reprezentare, protecție împotriva concedierilor nejustificate, negocierile colective și acțiunea colectivă; subliniază importanța accesului la formare, precum și a protecției continue a drepturilor dobândite prin parcurgerea unor perioade de educație și formare, asigurarea unor posibilități mai bune de îngrijire, menținerea unor drepturi sociale fundamentale precum drepturile la pensie, drepturile la formare și dreptul la ajutoare de șomaj pe durata schimbărilor în situația ocupațională, de la un contract de muncă la altul și de la o formă de activitate dependentă la una independentă;

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre și țărilor candidate.

O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană

P6_TA(2008)0213

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2008 privind o politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană (2008/2009(INI))

(2009/C 279 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575 — SEC(2007)1283),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Concluziile consultării privind politica maritimă europeană” (COM(2007)0574),
- având în vedere propunerea Comisiei referitoare la declarația comună tripartită prin care se instituie o „zi maritimă europeană” (SEC(2007)1631),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei intitulată „Către o viitoare politică maritimă pentru Uniune, o viziune europeană privind oceanele și mările” (COM(2006)0275) și Rezoluția Parlamentului din 12 iulie 2007 ⁽¹⁾:
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 8-9 martie 2007 cu privire la adoptarea de către Consiliul European a unui „Plan de acțiune al Consiliului European (2007–2009) — politica în domeniul energiei pentru Europa”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „De două ori 20 până în 2020. Șansa oferită Europei de schimbările climatice” (COM(2008)0030),
- având în vedere prevederile Convenției muncii maritime, care a fost adoptată de Organizația Internațională a Muncii (OIM) la 23 februarie 2006, un singur instrument care include și adaptează convențiile privind munca maritimă adoptate de OIM începând din anul 1919,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională, al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru pescuit (A6-0163/2008),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0343.